TURISM

Adunarea generală a Clubului Alpin Român

Sâmbătă 19 Martie a. c., Clubul Alpin Român, a ținut adunrea generală în sala A. S. F. C.

Biroul adunării a fost format din d-nii ing. inspector Gh. Frim, președinte și dr. V. A. Steopoe, secretar general.

S'a dat citire dării de seamă asupra activității pe anul trecut și a raportului cenzorilor, însoțit de bilanț și contul de profit și pierdere.

Membrii prezenți în număr de 30 între cari se numără și d-nii: av. N. Dimitriu, inițiatorul C. A. R., inginer inspector Gh. Frim și I. Șincan, membrii fondatori, au aprobat atât darea de seamă cât și raportul cenzorilor, dând cuvenita descărcare.

Adunarea proclamă în unanimitate pe d-l ing. inspector Gh. Frim — primul președinte al C. A. R. — președinte de onoare. Această alegere este răsplata binemeritată a unei munci continue și fructuoase depuse de d-sa.

D-l Gh. Frim, președintele de onoare a dat citire unei liste unice, cuprinzând numele persoanelor cari ar urma să formeze noul comitet. Membrii comitetului au fost aleși prin aclamațiuni. Noul comitet, al cărui mandat este 2 ani, se compune altfel:

Președinte de onoare: d-l ing. inspector Gh. Frim.
Președinte: d-l dr. V. A. Steopoe.
Vice-președinte: d-l av. N. Dimitriu.
Secretar general: d-l V. Knapp.
Casier: d-l B. Nistor.
Membrii în comitet: D-nii ing. R. Țițeica, N. Baticu, P. Bălăceanu și G. Cregă.

Cenzori: D-nii S. Tulea, D. Popescu și D. Teodoru.

După alegerea noului comitet, s'a dat citire proectului de buget care a fost aprobat.

D-l dr. V. A. Steopoe, președinte- expune programul noului comitet din care relevăm următoarele: Construcția Casei de Adăpost, Informațiuni și Călăuzire din Bușteni; Construcția refugiului metalic dela Țancul Ascuțit. Adaugăm că acest refugiu va fi primul din țară. Însărcinat cu traducerea în fapt a acestei lucrări este d-l I. Șincan. Continuarea publicării «*Buletinului Alpin*», unica revistă de specialitate din țară. Apărut în minunate condițiuni tehnice, Buletinul Alpin cu acest an, intră în al șaselea de existență, secretar de redacție fiind d-l av. N. Dimitriu; reînoirea și complectarea marcajelor; deschideri de noui drumuri în abrupt; organizarea de ascensiuni gradate și a unor excursiuni în masivele Retezat, Făgăraș, etc..

Epuizându-se ordinea de zi, d-l ing. Gh. Frim, președintele de onoare al Clubului Alpin Român, declară ședința închisă.

Ca încheere trebue să relevăm plăcuta atmosferă camaraderească în care s'a ținut ședința și că prezența în comitet a d-lor ing. inspector Gh. Frim, dr. V A. Steopoe, av. N. Dimitriu, ing. R. Țițeica, P. Bălăceanu și N. Baticu, sunt o chezășie a ducerii la bun sfârșit a întregului program de lucru întocmit pe anul în curs.

ADIS

Cu A.D.M.I.R-ul pe Bucegi

Incep ascensiunile

Sezonul turistic poate fi declarat început. Culmile atrag din nou în a lor unică învăluitoare atracție pe obișnuiții sportului turistic.

Când frenezia sgomotoasă a străzilor apasă și bântue pe cei condamnați să trăiască în orașe, o evadare în munți apare ca o salutară și reconfortantă încercare.

Citadinii plecați la munte, măcar o zi-două, se întorc plini de o nouă vigoare, gata pentru a porni la noui eforturi în activitatea cotidiană.

Cine, deci, poate tăgădui că, în cutezanța escaladării înălțimilor nu se găsește și germenul unei vii și integrale satisfacții — compensare a efortului făcut?

In această direcție, anunțăm că asociația turistică *A. D. M. I. R.*, gruparea d-lui *Ion Udriște* debutează zilele acestea cu o ascensiune pe Bucegi. Organizând o excursie, deschisă tuturor înscrișilor în asociație, *A. D. M. I. R.-ul* va face să pornească spre Bucegi, pe Schiel, la Babele, primul lot de turiști, ce pornesc anul acesta în munți. Zilele de 25—26—27 Martie sunt înscrise în programul excursiei ce prolite o numeroasă participare.

Plecarea va avea loc în ziua de 25 Martie din gara de Nord, la ora 0,55.

ATLETISM

Atleții englezi nu participă la Olimpiada dela Tokio

Se pare că Olimpiada dela Tokio este departe de a fi sigură. Alături de Statele Unite și Anglia își anunță neprezentarea. La Londra — M. Pash, vice-președintele A. A. A. (Federația engleză de atletism) a făcut următoarea declarație, după ce C. O. I. dela Cairo a fixat data definitivă a olimpiadei dela Tokio.

«Concursurile internaționale de atletism au ajuns să se dispute într'un mod straniu. Atletismul englez trebue să nu participe la concursurile olimpice, ci, să se mărginească la concursuri cu Statele Unite, cu cele scandinave și cu acele care au rămas «civilizate» (N. R. nemilitarizate). Hotărârea A. A. A.-ului nu va fi schimbată și sunt convins că atleții englezi nu vor merge la Tokio.

Aceasta nu numai din cauză că Japonia conduce actualmente un război, ci și din alte motive.

Cele mai multe cluburi engleze sunt convinse că jocurilor olimpice nu-și mai au rațiunea de a fi, deoarece s'au depărtat de scopul lor inițial. Jocurile acestea au devenit cu timpul un mijloc de puternică reclamă a țărilor organizatoare. Deasemenea participanții sunt antrenați pe cheltuiala statelor participante nu pentru sport, ci pentru prestigiul țării respective.

CICLO-CROSS

Cum se va disputa Campionatul național de ciclo-cross

F. R. S. C.-ul organizează în ziua de Duminecă 27 Martie a. c. Campionatul național de cross ciclo pedestru pe anul 1938. Proba este deschisă tuturor alergătorilor licențiați ai federației pe anul 1938 (începători, cat. 3-a, cat. 2-a și cat. 1-a), iată palmaresul campionatului național de cross-ciclo pedestru:

1932: Dum. Hrenciuc(V. C. R.);
1933: Dum. Hrenciuc (V. C. R.)
1934: Radu Constantin (C. F. R.).
1935: Constantin Tudose (Pr. Nic.).
1936: Constantin Tudose (Pr. Nic.).
1937: Ion Penteș (A. S. P. I. M.).
1938: ?.

REGULAMENTUL CAMPIONATULUI

ART. 1. — Campionatul național de cross ciclo pedestru, organizat de F. R. S. C., în ziua de 27 Martie a. c., este deschis tuturor alergătorilor din întreaga țară, licențiați pe anul 1938.

ART. 2. — Proba națională de cross ciclo pedestru se va desfășura pe traseul său clasic.

ART. 3. — Adunarea concurenților din Piața Brătianu ora 9 dim. împărțirea numerilor și semnarea foilor de pplecare se face între 9 și 9.45. După ora 9.45 nu se va primi nici un alergător pentru semnarea foii de plecare.

ART. 4. — Plecarea se va da la ora 10 dim. fix, pe următorul traseu:

Pe jos: *Piața Brătianu—Piața Română (statuia Lascăr Catargiu);*

Pe biciclete: *Piața Română—Piața Victoriei;*

Pe jos: *Piața Victoriei—Inceputul șos. Jianu (Bordei);*

Pe bicicletă: *Bordei (șos. Jianu)—Petrol Block (șos. Herăstrău);*

Pe jos: *Petrol Block — înainte pe șoseaua Herăstrău — Apoi la stânga pe linia C. F. R.—Depozitul Unirea.*

Pe biciclete: *Depozitul Unirea—Apoi la dreapta Sos. București—Ploești până la Statuia Ultimului Strejer;*

Pe jos: *Statuia Ultimului Străjer — la stânga peste câmp, până la ești rea în șos. Târgoviște—Sos. Târgoviște (până la pod);*

Pe biciclete: *Sos. Târgoviște (pod)—Pădurica pe stânga (Șos. Târgoviște),*

Pe jos: *Pădurice—peste câmp și pârâu — până la Fabrica Vulcan (Șos Bucureștii Noi);*

Pe bicicletă: *Vulcan (Bucureștii Noi) la stânga până la Cantonul Griviței;*

Pe jos: *Cantonul Griviței — la stânga pe linie până la cantonul Mogoșoaia (Șos. Târgoviște);*

Pe biciclete: *Cantonul Mogoșoaia — la dreapta șos. Hipodrom — Șos Kiselef — Arcul de Triumf;*

Pe jos: *Arcul de Triumf — Bordei (Șos. Jianu);*

Pe biciclete: *Bordei — Șos. Buzdugan* Leonida *unde va fi sosirea.*

ART. 5. — Proba națională de cross ciclo pedestru măsoară 22 km.

ART. 6. — Câștigătorul probei va primi titlul de campion național de cross ciclo pedestru pe anul 1938, un tricou de campion și o plachetă, iar următorii doi câște o plachetă.

ART. 7. — Inscrierile însoțite de taxa de înscriere de lei 25, se primesc până în ziua de Vineri 25 Martie a. c., ora 21, la sediul F. R. S. C, din Calea Victoriei 29 et. 3. Se primesc înscrieri telegrafice și telefonice din provincie, numai pentru alergătorii licențiați pe 1938, termenul de închidere a înscrierilor fiind acelaș și pentru provincie și pentru Capitală. Orice înscriere venită peste data și ora mai sus indicată se consideră ca nulă.

ART. 8. — Concurenții sunt obligați a avea tricoul și chiloții reglementari. Bicicletele prevăzute cu o roată liberă, sunt interzise. Frânele va trebui să fie în bună stare și ghidoanele bușonate. Verificarea bicicletelor se va face la semnarea foii de plecare.

ART. 9. — Concurenții cari au luat startul, sunt obligați ca la terminarea cursei să se prezinte judecătorului de sosire, pentru a semna foaia dacă a intrat în clasament, și pentru a preda numărul, în cazul de abandon.

ART. 10. — Ori ce nereguli pe parcurs ca: urcarea pe biciclete pe parcursul pe jos, busculade voite etc. vor fi sancționate cu scoaterea din clasament.

ART. 11. — Alergătorii au voie să schimbe bicicleta, dar numai între ei și în caz de accident.

ART. 12. — Concurenții trebuie să aibă o atitudine absolut sportivă și pentru orice nereguli ce se întâmplă, vor înmâna, fără a vocifera, contestația direct comisarilor însărcinați cu buna desfășurare a probei.

ART. 13. — Oficialii acestei probe sunt domnii:

Comisari: *Cornel Marinescu, N. Chircu, V. Munteanu;*

Delegat federal și judecător de sosire M. Antonescu;

Starter: N. Chircu;
Cronometror: Cr. Nicolau.
Comisari de parcurs:
Piața Română: N. Tempea.
Piața Victoriei: D. Tudose.
Bordei: V. Teulea.
Petrol Block: Florea Popescu.
Depozitul Unirea: Munteanu Vasile.
Ultimul Străjer: M. Antonescu.
Pădurice: N. Jugaru.
Fabrica Vulcan: Voicu Stănescu.
Cantonul Griviței: N. Savu.
Cantonul Mogoșoaia: Alca Mihai.
Arcul de Triumf: d. Mișu Carlaonț.

CROSS-COUNTRY

COMENTARII

După crossul de Duminecă

Cross-country-ul bucureștean a înregistrat Duminecă unul din cele mai frumoase succese. Concurenți al căror număr s'a apropiat de acela când alergarea pe teren variat era în floare, traseul bine ales — atât din punct de vedere al efortului cerut concurenților cât și din acela al spectacolului — organizare bună și public numeros, au contribuit în largă măsură la desăvârșirea acestui succes.

Dintre alergători, căci în primul rând de ei ne ocupăm, au fost câteva figuri care s'au impus.

Câștigătorul, Ahmed Suliman, *fără să fi fost cel mai indicat în crossul de la Șosea, a dat însă dovadă de o voință demnă de un sportiv. Dealtfel aceasta este singura lui calitate.*

Doi juniorii Zamfirescu *și* Fotea, *plasați respectiv în locurile trei și patru merită a fi remarcați. Cu toate că ambii nu au un fizic caracteristic alergătorilor, totuși posedă reale calități — rezistență și seriozitate: — și vor deveni demni reprezentanți ai crossului bucureștean.*

De Gociu nu putem spune decât că nu știe cum să alerge o cursă. Este în formă, cu antrenament serios, și cu toate acestea nu câștigă. Trebue să învețe că, o alergare nu se câștigă numai cu picioarele, ci și cu capul. Învățând aceasta, va fi ceeace poate fi: un atlet de clasă.

Incepătorii, prin Marin Ștefănescu *și* Anton Tvandoclib, Strothmann *și* Burcescu *au între ei talente de viitor.*

Aruncând o privire și asupra situației cluburilor, observăm că Stadiul Român *este cea mai puternică grupare.*

Viforul Dacia, *lipsit de Necula, Cucu, Comănescu, etc. nu mai reprezintă forța din trecut.*

Din restul cluburilor, C. F. R.-*ul — cu o excelentă echipă de juniori — păstrează hegemonia acestei categorii.* Venus, Pebe *și* Vergu *secondează cu deplin succes sau elemente doborâârea acestei Regemonii.*

Victoria *și* Vergu *sunt două merituoase grupări care cu succes urmăresc difuzarea cross-countryului în cartierele respective. Este o muncă pentru care merită toate laudele.*

PING-PONG

Participă Bucureștiul la Campionatul nat onal?

Am anunțat în numerile noastre trecute că grupările bucureștene sunt nemulțumite de condițiunile prea grele ce li se impun pentru a putea participa la campionatul național și în consecință au făcut un demers comun pe lângă organizatori în care arătau care sunt punctele ce-i nemulțumesc și cereau modificarea lor. Acest demers s'a făcut pe calea unei scrisori recomandate iscălite de delegații grupărilor: Sporting, Titanic, Aurora, A. C. T., Macabi, Ardealul și O. C. B.

Districtul București la rândul său s'a sezizat de faptul că prospectul de organizare al campionatului național de anul acesta, impune condițiuni foarte grele și a trimis deasemenea o scrisoare prin care roagă să se dea curs intervenției comune a grupărilor bucureștene și în plus cerea o reducere la taxa de participare pentru primii jucători din regiune, reducere ce s'a căpătat în fiece an.

ORGANIZATORII NU RASPUND

Una din condițiunile ce se cerea să fie modificată era aceea ca înscrierile să se anunțe cel mai târziu până la 22 Martie. Această dată este foarte aproape și organizatorii n'au răspuns încă, scrisorilor mai sus amintite.

Noi sperăm totuși că până la urmă totul se va aranja. Organizatorii vor satisface cererile grupărilor bucureștene dacă nu în totul cel puțin în parte, ceea ce ar fi păcat ca tocmai campionatul Național de anul acesta care se anunță ca unul din cele mai reușite ce s'au organizat la noi, să fie lipsit de participarea uneia din cele mai puternice regiuni din țară.

G.

Foiletonul nostru

PORTARUL [4]

un roman din lumea footballului

«Apoi să nu uiți, ca atunci când vine vorba de Viena să fii entuziasmată. Vienezii își iubesc cu patimă biata lor capitală și se bucură enorm, când găsesc înțelegere la semințiile străine. Ai băgat la cap?»

«N'am fost până acum la Viena. Deși nu poate fi mai frumoasă decât Hamburg, voi ști să mă 'nebunesc după Viena! Cum se numește directorul cel trăznit?»

«Tibor Rimes, copila mea!»

După nume, nu prea părea vienez de baștină. Deaceea i se păru necesar să adauge:

«Locuește de peste douăzeci de ani în capitala austriacă!»

Apoi e adânci, iar în elaborarea de noui planuri strategice.

«La masa de prânz îi faci cunoștința și bineînțeles nu pomenim de afaceri. Seara abia, te aude cântând, iar Duminică nu ne rămâne decât să semnăm contractul de angajament!»

N'ar fi fost rău planul lui Bluecher, dacă nu ar fi fost privit dintr'un unghiu greșit: adică Rimes nu venise la Berlin mânat de grija de a-și găsi interpretă, pentru rolul principal al nouei sale reviste.

In realitate, era chinuit de alte temeri.

Mai întâi, nu știa dacă i se rețineseră locuri bune în tribună.

Al doilea, dacă echipa se afla în bună condiție fizică.

Al treilea, dacă arbitrul va fi cu adevărat nepărtinitor.

Al patrulea, dacă vremea va fi favorabilă.

Al cincilea, dacă lui Urban i se vindecase rana la picior, iar al șaselea, al șaptelea, al optulea.. griji și temeri se îngrămădiau în creerul, pătruns de foot-ball, al lui Rimes.

Cum făcu ochii, dimineața la hotel, el porunci portarului să-i procure unul din cele mai bune locuri de tribună, pentru matchul «Vindobona—Alemannia».

In timp ce-și sorbia cafeaua, adâncit în gânduri, Bluecher își făcu apariția salutându-l cu efuziune. Dar nici n'apucă să-i strângă mâna că Rimes se repezi în hall, spre loja portarului, spunându-i lui Bluecher să-l aștepte o clipă. Ținea să-i atragă pentru ultima oară atenția portarului, că locul tribunei trebuia să fie neapărat situat în primul rând tocmai în centrul terenului și bineînțeles că într'o loje.

Prețul nu interesa. Și să nu uite că ar dori tribună acoperită. Deasemeni îi reaminti să telefoneze la hotelul Central și să întrebe la ce oră sosește echipa, deoarece vrea să primească pe băeți la gară. Și apoi să mai comunice telefonic d-lui Kalman Conrad că ar fi fericit dacă ar consimți să petreacă seara împreună.

Intorcându-se către Bluecher:

«Știi că admirabilul centru înaintaș al grupărei M. T. R. se află la Berlin? Iți amintești de timpurile sale de glorie?»

Bluecher nu auzise în viața lui de Conrad. Dealtfel se pricepea în materie de foot-ball tot atât de bine, ca în cultura orezului. Și habar n'avea de îndeletnicirea de căpetenie a galbenilor. Destoinic nu era decât în afacerile sale, găsind cu cale că ar fi momentul să strecoare câteva cuvinte asupra scopului telegramei sale. Il sili pe Rimes să ia locul într'un fotoliu, iar el se așeză tacticos alături și-și dădu drumul:

«Fără introduceri inutile, dragul meu Rimes. Este minunată; exemplar de rasă. N'o să te căești că teai deplasat în acest scop!»

«Ce vorbești?» făcu Rimes dispretuitor. «minunată, exemplar de rasă»! Pe cât faci prinsoare că pierde cu diferență de trei punte!»

«Cine să piardă? Ce să piardă?» se informă Bluecher, bălăbănindu-se.

«Minunata d-voastră Alemannia! V'ați cam înșelat în socoteli. Băeții noștri sunt într'o formă nemaipomenită; au pierdut în ultimul timp o singură partidă de campionat. Și au înfruntat Sparta, care se prezinta cu patru rezerve și cu un arbitru, căruia i-au scăpat trei unsprezece metri. Asta fără să ținem seamă că Pulpittel era rănit și că Heidi își scrintise degetul cel mic, dela mâna stângă! Și totuși rezultatul a fost destul de onorabil. Auzi d-ta, Alemannia minunată! Habar nu aveți de aspectul actual al Vindobonei. Habar n'aveți! Curată neghiobie, să nu-ți fie cu supărare! Te asigur, Bluecher, că în cazul când Vindobona este în adevărata ei formă și dacă nu se petrec lucruri necurate, ea învinge, la diferență de trei goaluri. Și dragul meu, nu va trebui să așteptăm prea mult, ca să se dovedească veracitatea afirmațiilor mele!»

Rimes se înflăcărase. El nu putea admite să se vorbească în termeni elogioși, despre adversarul Vindobonei, înainte de match.

Bluecher îl privea nedumerit pe Rimes. Nu înțelese o iotă din șirul de fraze ciudate, care fuseseră debitate pe nerăsuflate. Pagina sportivă a gazetelor era un spațiu îngrădin, în care nu-și arunca niciodată ochii. Din întâmplare aflase că nu se joacă tenis cu patine și că mănușile de box nu slujesc la înot. Se mulțumise cu aceste cunoștințe într'ale sportului. Chiar și alergările de cai, care pasionează aproape întreaga populație a marilor metropole, îi provocau căscături.

In prima clipă, își închipui că Rimes își pierduse subit mințile.

«Nicidecum!» reluă Rimes. «Nici prin cap să nu vă treacă, vouă berlinezilor, că puteți trage mari nădejdi. Este foarte adevărat că nu trebue să te bucuri dinainte, dar nu ești de fier.. îți cam pierzi firea când auzi adjective exagerate, la adresa Alemanniei dvs, care de... mai are de furcă până să merite epitete elogioase!.. Mă rog, matale pe cine aveți? Pe Holzbauer și pe Leirer? Dar Holzbauer nu trage de cât cu un singur picior și se mișcă mai încet, ca o gloabă bătrână, după o cursă mai lungă, iar Leirer alunecă dacă-l privește mai atent adversarul! Nu clătina zadarnic capul, Bluecher! Recunoaște că am dreptate. Și Furnbeg înaintașul centru al vostru, bate loviturile de pedeapsă cu vârful piciorului ca o baletistă grațioasă. Iți spun, pe cuvânt de cinste, că nu exagerez. La ultima partidă îmi făcea impresia că asistam la un match dintre vechii egipteni și babiloneni, în epoca lui Ramses II, cu patru mii de ani în urmă!» *(Va urma)*

HUMOR

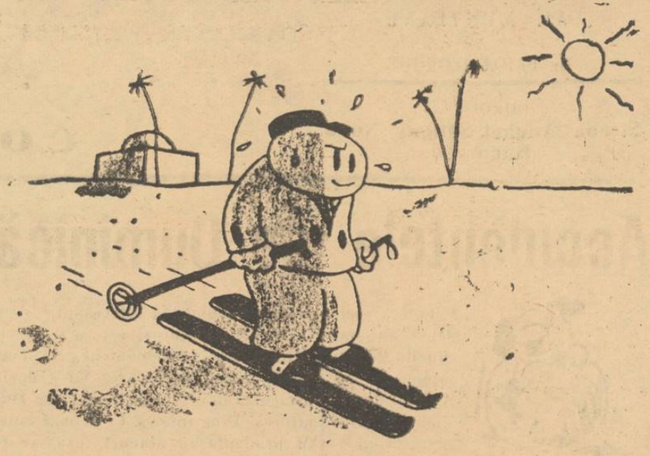

— Ce draeu? Atâta avânt mi-am făcut?...

culisele

In revista «Poștă bună la Tănase» cu care compania Cărăbuș se află actualmente în turneu, există un cuplet cu subiect sportiv.

Un bolnav care abia se mai ține pe picioare, face elogiul footballului în termeni foarte entuziaști. La sfârșit însă, extenuat de efort, se prăbușește pe podea și moare.

La Timișoara, cupletul acesta a provocat un mare haz, și.. un litigiu de proporții neobișnuite.

După aplauzele de rigoare, doi spectatori au început să facă reflecții:

— Așa sunt jucătorii Ripensiei!.. a observat un suporter chinezist.

— Ba ai Chinezului!... a ripostat cel vizat, înfocat suporter al Ripensiei.

— Ba, ai Chinezului...

— Ba, ai Ripensiei...

Din cearta aceasta, s'a pornit o încăierare pe care spectatorii au aplaudat-o cu entuziasm, strigând ca la football:

— Hai Chinezul...

— Hai Ripensia...

După opinia generală, matchul din Teatrul dela Timișoara n'a fost câștigat de niciunul din beligeranți. A ieșit match nul...

*

Publicul spectator a ajuns la o ast fel de maturitate sportivă, încât nu mai poate fi «dus cu zăhărelul». Nici o reclamă nu-l poate convinge să meargă la un match de football, dacă adversarii nu sunt într'adevăr de asemenea valoare și raport de forțe, încât să promită un match interesant.

Deaceea, la fiecare match important, asistența atinge cifre impresionante, iar rețeta la fel.

De pildă, la matchul Venus—Ripensia s'au încasat aproape 600.000 de lei. In urma acestor constatări, doi organizatori făceau socoteli.

— Vezi dragă, se adevărește pentru a nu știu câtea oară că unde e rețetă mare, acolo e match interesant.

— Păi atunci, ca să avem matchuri interesante, hai să organizăm de alea cu.. rețetă mare!

Sală adecuată...

După parodia de match Moți Spakow — Zupan, am făcut comentariile de rigoare. Propuneam, la un moment dat — în glumă, desigur — o.. revanșă între cei doi protagoniști ai șuszisei parodii.

Propunerea noastră, a fost însă luată în serios, căci pe ziua de eri am primit informația că la Timișoara se va organiza revanșa Zupan — Spakow.

Publicul din Capitală dorește din tot sufletul ca acest match să se facă și așteaptă cu arzătoare nerăbdare rezultatul.

Acest fapt l-am dedus din următoarea conversație între doi amatori de spectacole pugilistice.

— Să știi că dacă-l bate Zupan pe Moți, devine interesantă revanșa pe care i-ar cere-o desigur Spakow lui Zupan.

— Incontestabil, matchul va deveni echilibrat.

— Foarte adevărat, dar nu cred să găsească o sală adecuată..

— Dar de ce fel de sală e nevoe?

— Eh, dragă, pentru al doilea match Spakow — Zupan, la București, ar fi nevoe de o sală cu mai multe ieșiri în caz de... pericol.

„La sută"

Toată lumea a aflat că Toma Aurel e sabotat de Jeff Dickson.

Dar dece-l sabotează oare marele promotor francez pe micuțul campion român?

Simplu, ca bună ziua.

D. Jeff Dickson e într'adevăr un mare „sportiv". Dar sportivitatea lui e căptușită de o avidă poftă de a-și umple buzunarele cu părăluțe depe urma boxeurilor. Deaceea, lui Jeff nu-i prea place să acorde boxeurilor burse fixe. Preferă să-i ia... la sută.

„La sută" însă, e un termen care dă loc la interpretări diverse. Boxeurul înțelege „la sută" din tot ce se vinde, iar organizatorul plătește „la sută" după ce s'a incasat... oficial.

Deaceea Toma Aurel — care s'a ars odată în ciorba acestui procentaj — nu mai vrea să boxeze „la sută".

— In definitiv — spunea un sportiv nelipsit de humor — dece să-i ia Dickson „la sută"? Lui Dickson i-ar conveni să-i dea boxeurii „la sută" din pumnii care-i incasează?